HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לאו לדידהו. לאו לגורך עלמין מוכרים: **כיס דין מעמידין להן אפוטרופוס.** לכל אחד ואחד מן הקטנים: **ובוררין להם.** כל אפוטרופוס למיעוט שלו: **מי דלא טעו.** למה יאמרו: **טרוחות.** טוב לי ליטול חלקי במזרח שיש לי חלקה שדה שנפלה לי מבית אבי אמי וכו':

והחזיר רבי אף המעשה. דנראה בעיניו טעם הגון מה שאמרנו מ"כ מה כח ב"ד יפה: **לימא כהא פליגי.** רב דימי ורב ספרא רב דימי סבר דיין הטועה בדבר המשנה שלא עשה כמשנה חוזר ולא אמרי' מה שעשה עשוי ויש לו מציאות אלא בטועה בעיקול הדעת כמו שמפורש בסנהדרין[1] והאי נמי דבר משנה הוא שמע"פ שנחלקו חכמים על רבן שמעון בני נתן טעם לדבריו ורב ספרא אמינו שוגה עשה והחזיר סבר אף עשה לא היה יכול לחזור: **אחריוהא חיממי.** אף נמלאת השדה גזולה או משועבדת לאחר וטרפה מן הלוקח בחובו חוזר הלוקח על היתומים שהאלמנה שלח לו יתומים היתה: **וכן כי דינא דזבין.** שדה יתומים למזון האשה והבנות אחריות לימתי: כל

רבא אמר ר"נ שליח בדיינין. מה שפירש בקונט' שליח אתא מעמע לאפי' שליח דעלמא וקשה לר"ת דלעיל אר"נ אבל טעה שליח לא ס"ל לתקוני שדרתיך ועוד הקשה לכרחים האיש מקדש (קידושין מב: וש"נ) אר"נ האומן שחלקו כלקוחות דמי פחות משאות נקנה מקח אמר רבא אמר ר"נ שליח בדיינין רב שמואל בר בי סנא אמר ר"נ כאלמנה רבא אמר ר"נ שליח בדיינין לאו לדידהו אף שליח נמי לאו לדידיה לאפוקי אלמנה דלדידה רב שמואל בר בי סנא אמר ר"נ כאלמנה מה אלמנה יחידה אף שליח יחיד לאפוקי ב"ד דרבים נינהו [א]והלכתא שליח כאלמנה ומאי שנא מהא דתנן [ב]האומר לשלוחו צא ותרום תורם כדעת בעל הבית ואם אינו יודע דעתו של בעל הבית תורם בבינונית אחד מחמשים פיחת עשרה או הוסיף עשרה תרומתו תרומה התם [ג]כיון דאיכא דתורם בעין רעה ואיכא דתורם בעין יפה א"ל להכי אמדתיך אבל הכא טעותא הוא א"ל לא איבעי לך למיטעי אמר רב הונא בר חנינא אמר ר"נ הלכה כדברי חכמים ולית ליה לר"נ מה כח ב"ד יפה [ג]והאמר ר"נ אמר שמואל [ב]יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן ב"ד מעמידין להן אפוטרופוס ובוררין להם חלק יפה הגדילו יכולין למחות ור"נ דידיה אמר [ג]הגדילו אין יכולין למחות [ד] א"כ מה כח ב"ד יפה לא קשיא [ה]הא דטעו הא דלא טעו אי דלא טעו במאי יכולין למחות ברוחות [ז]כי אתא רב דימי אמר מעשה ועשה רבי כדברי חכמים אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול א"כ מה כח ב"ד יפה והחזיר רבי את המעשה רב דימי מתני הכי רב ספרא מתני הכי מעשה וביקש רבי לעשות כדברי חכמים אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול א"כ מה כח ב"ד יפה לא עשה רבי את המעשה ליממ בהא קמיפלגי [ט]מר סבר טעה בדבר משנה חוזר ומר סבר אינו חוזר לא דכ"ע טעה בדבר משנה חוזר ומר סבר הכי הוה מעשה ומר סבר הכי הוה מעשה [י]אמר רב יוסף ארמלתא דזבינה אחריות איתמי וב"ד דזבין אחריות איתמי פשיטא אלמנה לא איצטריכא ליה כי איצטריך ליה בי דינא מהו דתימא

רבא אמר ר"נ שליח בדיינין. מה שפירש בקונט' שליח אתא מעמע לאפי' שליח דעלמא וקשה לר"ת דלעיל אר"נ אבל טעה שליח לא ס"ל לתקוני שדרתיך ועוד הקשה לכרחים האיש מקדש (קידושין מב: וש"נ) אר"נ האומן שחלקו כלקוחות דמי פחות משאות נקנה מקח אמר רבא אמר ר"נ שליח בדיינין רב שמואל בר בי סנא אמר ר"נ כאלמנה רבא אמר ר"נ שליח בדיינין לאו לדידהו אף שליח נמי לאו לדידיה לאפוקי אלמנה דלדידה רב שמואל בר בי סנא אמר ר"נ כאלמנה מה אלמנה יחידה אף שליח יחיד לאפוקי ב"ד דרבים נינהו [א]והלכתא שליח כאלמנה ומאי שנא מהא דתנן [ב]האומר לשלוחו צא ותרום תורם כדעת בעל הבית ואם אינו יודע דעתו של בעל הבית תורם בבינונית אחד מחמשים פיחת עשרה או הוסיף עשרה תרומתו תרומה התם [ג]כיון דאיכא דתורם בעין רעה ואיכא דתורם בעין יפה א"ל להכי אמדתיך אבל הכא טעותא הוא א"ל לא איבעי לך למיטעי אמר רב הונא בר חנינא אמר ר"נ הלכה כדברי חכמים ולית ליה לר"נ מה כח ב"ד יפה [ג]והאמר ר"נ אמר שמואל [ב]יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן ב"ד מעמידין להן אפוטרופוס ובוררין להם חלק יפה הגדילו יכולין למחות ור"נ דידיה אמר [ג]הגדילו אין יכולין למחות [ד] א"כ מה כח ב"ד יפה לא קשיא [ה]הא דטעו הא דלא טעו אי דלא טעו במאי יכולין למחות ברוחות [ז]כי אתא רב דימי אמר מעשה ועשה רבי כדברי חכמים אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול א"כ מה כח ב"ד יפה לא עשה רבי את המעשה ליממ בהא קמיפלגי [ט]מר סבר טעה בדבר משנה חוזר ומר סבר אינו חוזר לא דכ"ע טעה בדבר משנה חוזר ומר סבר הכי הוה מעשה ומר סבר הכי הוה מעשה [י]אמר רב יוסף ארמלתא דזבינה אחריות איתמי וב"ד דזבין אחריות איתמי פשיטא אלמנה לא איצטריכא ליה כי איצטריך ליה בי דינא מהו דתימא

נפלוג בשומת דבי דינא לא תתנן סוס הדיינים שפחתו שמות לו שהותירו שמות מכרן בטל דשב"ג אומר מכרן קיים ומייתי לה השתא ממילתא דרשב"ג וקשה לר"ת דהכא פסיק רב נחמן גופיה הלכה כדברי חכמים ועוד דמסיק בתר הכי והא לתמרת שמות קנה ומחזיר אונאה לא ממרן אלא במטלטלי אבל במקרקעי לא תין אונאה לקרקעות משמע דוקא בשמות אבל יתר משמות יש אונאה לקרקעות ולעיל[ח] הוכחתי מהניח להמקבל (ב"מ דף קמ.) ומההוא דירושלמי לתין אונאה לקרקעות אפי' ניתר שתות על פלגא הלכך נראה לר"ת כמו שגורס רבינו חננאל והלכות גדולות ורב אלפס הא לתמרת שמות קנה ומחזיר אונאה לא ממרן אלא נפלוג בשומת דבי דינא לא ממרן אלא נפלוג בשומת דבי דינא אבל אמר נפלוג בשומת דבי דינא מכרן בטל להא תנן סוס הדיינים שפחתו שמות כו' מכרן בטל ומדבנן מייתי לה והא לתמרת יתר משמות בטל מקח לא ממרן אלא במטלטלי אבל במקרקעי אין אונאה לקרקעות אפי' ניתר משמות על פלגא: **והא אמר ר"נ אמר שמואל[א] בו'.** מי לאו דפסיק הלכה כחכמים לא הוה קשה מידי מהא דאמר ר"נ שליח באלמנה אפי' מיירי בשליח דיינין אלא שדרתיך אלא כך הא ב"ד יפה כמו בשפוטרופוס. מ"ר: **ובוררין להם חלק יפה.** היה רבי רגיל לפרש מדנקט לשון בוררין אלמא אף אלא גזולה או משועבדת מאי בוררין שייך כאשר יפול הגורל כן יהיה ומתוך כך היה אומר לתפילו מילתא לשייכא ביה גזל או לאחר וטרפה מן הלוקח ונ"ל שאם נמצאת השדה גזולה ול"ל נכסי ליתמי לא מפסדי לקוחות דהוא שלא ה' מכרה מכר אבל אם טרפה ממנו ב"ח של יתומים אז ודאי מפסיד הלוקח: (פשיטא. פ' ודאי דאחריותו איתמי שהרי הן הנשכרים במכירה זו שפוערים את חובם אלמנה לא איצטריכא ליה למימר כי אצטריך ליה למימר ב"ד סד"א כל דזבין ב"ד אדעתא דניפיק עליה קלא קמ"ל). פי' פשיטא ודאי דאחריותו איתמי היא שהרי הן הנשכרין במכירה זו שפוערים את חובם. ומהדר אלמנה ודאי לא איצטריך לי' למימר כי איצטריך ליה למימר ב"ד סד"א כיון

נפלוג בשומת דבי דינא לא תתנן סוס הדיינים שפחתו שמות לו שהותירו שמות מכרן בטל דשב"ג אומר מכרן קיים ומייתי לה השתא ממילתא דרשב"ג וקשה לר"ת דהכא פסיק רב נחמן גופיה הלכה כדברי חכמים ועוד דמסיק בתר הכי והא לתמרת שמות קנה ומחזיר אונאה לא ממרן אלא נפלוג בשומת דבי דינא לא ממרן אלא במטלטלי אבל במקרקעי לא תין אונאה לקרקעות משמע דוקא בשמות אבל יתר משמות יש אונאה לקרקעות ולעיל[ח] הוכחתי מהניח להמקבל (ב"מ דף קמ.) ומההוא דירושלמי לתין אונאה לקרקעות אפי' ניתר שתות על פלגא הלכך נראה לר"ת כמו שגורס רבינו חננאל והלכות גדולות ורב אלפס הא לתמרת שמות קנה ומחזיר אונאה לא ממרן אלא נפלוג בשומת דבי דינא לא ממרן אלא נפלוג בשומת דבי דינא אבל אמר נפלוג בשומת דבי דינא מכרן בטל להא תנן סוס הדיינים שפחתו שמות לו כו' מכרן בטל ומדבנן מייתי לה והא לתמרת יתר משמות בטל מקח לא ממרן אלא במטלטלי אבל במקרקעי אין אונאה לקרקעות אפי' ניתר משמות על פלגא: **והא אמר ר"נ אמר שמואל[א] בו'. מי לאו דפסיק הלכה כחכמים לא הוה קשה מידי מהא דאמר ר"נ שליח באלמנה אפי' מיירי בשליח דיינין אלא שדרתיך אלא כך הא ב"ד יפה כמו בשפוטרופוס. מ"ר: **ובוררין להם חלק יפה.** היה רבי רגיל לפרש מדנקט לשון בוררין אלמא אף אלא גזולה או משועבדת מאי בוררין שייך כאשר יפול הגורל כן יהיה ומתוך כך היה אומר לתפילו מילתא לשייכא ביה גזל או לאחר וטרפה מן הלוקח ונ"ל שאם נמצאת השדה גזולה ול"ל נכסי ליתמי לא מפסדי לקוחות דהוא שלא ה' מכרה מכר אבל אם טרפה ממנו ב"ח של יתומים אז ודאי מפסיד הלוקח: (פשיטא. פ' ודאי דאחריותו איתמי שהרי הן הנשכרים במכירה זו שפוערים את חובם אלמנה לא איצטריכא ליה למימר כי אצטריך ליה למימר ב"ד סד"א כל דזבין ב"ד אדעתא דניפיק עליה קלא קמ"ל). פי' פשיטא ודאי דאחריותו איתמי היא שהרי הן הנשכרין במכירה זו שפוערים את חובם. ומהדר אלמנה ודאי לא איצטריך לי' למימר כי איצטריך ליה למימר ב"ד סד"א כיון

מ"ר: **פרטא** בנו של **רבי אלעזר בן פרטא.** פי' להוא בן בנו של רבי פרטא הגדול פרטא מבני של רבי אלעזר הוא זקיני של זה:

מסורת הש"ס

ו) [נעיל נט: וש"ן], **ב)** [בכורות קח.], **ג)** יבמות סז: גיטין לב. קידושין מב., **ד)** [גיטין לג:], **ה)** נעיל פד: וש"ג, **ו)** נעיל נז., **ז)** [לק לג.], **ח)** [לפ. ד"ה אלמנה וכו'],

הגהות הב"ח

(א) גמ' דא"כ מה כח ב"ד: **(ב)** תוס' ד"ה וכוררין וכו' כגון למכוייסו לריכי. ני"ב בפ"ק דב"ב דף יג ועי"ש:

מוסף רש"י

האומר לשלוחו צא ותרום. לפה נעיל נט כ. **להכי אמדתיך.** שממדתי בדעתי שכך היה לוגך לתרום כמה שתרמתי (בכורות סא.). **יתומים.** קטנים (יבמות סז: גיטין לד.). **ובורר להם חלק יפה.** כל אפוטרופוס יכול חלק יפה שלו, שמתוך כך יהיו הלקוחים טוב (שם וכעי"ז יבמות שם). **הגדילו.** היתומים, יכולין למחות. ומכיון חלוקה לפיכות דעת מחמת (שם). **מה כח ב"ד.** שמינו להם אפוטרופוס (גיטין לד.). **כדברי חכמים.** שהיו אומרים טוב הדיינים שמיפחתו שמות או הותירו שמות מכרן בטל (גיטין לג.). **טעה בדבר משנה.** שמשנה מפוטם שטעה בה (סנהדרין ו.) שטעות מצוי בדבר המשנה (שם לג.). **חוזר.** אין דינו דין לגמרי ומחזר (שם) מחזיר את הדין ואינו מבלה מציאתו, לכיון דדבר מפורש הוא אין דינו דין (שם ו.). **ארמלתא דזבינה.** שדה יתומים למזונות או לכתובה וקבלה עליה אחריות. אחריות איתמי. אחריות הלקוחות מוחר על היתומים, שהרי עליהן היה המוב (לעיל צז.).

תוספות רי"ד

רבא אר"נ שליח דיינין ורשב"ב אמר ר"נ שליח כאלמנה רבא אר"נ שליח דיינין מה דיינים לאו לדידהו אף שליח נמי לאו לדידיה אלמנה דלדידה רב ביסנא אמר ר"נ כאלמנה מה אלמנה יחידה אף שליח יחיד לאפוקי ב"ד דרבים נינהו והלכתא שליח כאלמנה. ודוקא המשלח והיתומים מבטלין מקח בכ"ש אם פחתו אבל אם הותירו אין הלוקח יכול לבטל המקח בכ"ש אלא דינו כלוקח מב"ה: כתב רב האי גאון ז"ל בשערים של מקח וממכר ו) שחבר שליח כאלמנה בטעותו וצריך ג' הדיוטות

ו) זוה נכפל המקח שלו בשער ו' ע"ש. ב) עי' בתוס' כאן ד"ה רבא מש"כ בשם הרשב"ם.

עין משפט נר מצוה

מה א מיי' פי"ג מהל' מכירה הלכה ט ופ"ל מהל' שותפין הלכה ג סמג עשין פב ולאוין קע טוש"ע חה"ע סי' קד סעיף ו ושוש"ע מ"מ סי' קט סעיף ו:

מו ב ג ד מיי' פ"י מהל' נחלות הל' ד סמג עשין לו טוש"ע מ"מ סי' רפט סעיף ג:

תוספות רי"ד (המשך)

באלמנה וטעותו בכל שהוא. ואינו נ"ל דלא פסיק תלמודא שליח כאלמנה אלא בטעותו ולא לענין ג' הדיוטות דכיון דברשות ב"ה קעביד הוא לבדו יכול למכור כב"ה אבל אלמנה שהיא מוכרת שלא ברצון היתומים היא שצריכה בפני ג' ואין השליח דומה לאלמנה בזה: ואי קשיא דרבא אדרבא דהכא אמר שליח כדיינים וטעותו בשתות ובפ' האיש מקדש אמר דטעותו דשליח בכ"ש. הכא אמר משום דר"נ רבי' והתם אמר דידי' דאיהו סבר כדמסיק הכא ג) תלמודא שליח באלמנה: אמר ר"ה ב"ח אר"נ הל' כדברי חכמים ול"ל לר"נ מה כח ב"ד יפה והאר"נ א"ש יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהם ב"ד מעמידים להם אפטרופוס ובוררין להם חלק יפה הגדילו יכולין למחות ור"נ דידי' אמר הגדילו א"י למחות א"כ מה כח ב"ד יפה ל"ק הא דטעו הא דלא טעו אי דלא טעו מה יכולין למחות ברוחות. פי' שי"ל א' לחבירו טוב לי ברוח פ' שיש לי שם שדה שנפל לי מבית אבי אמי וחל' כר"נ: אמר ר"י ארמלתא דזבין אחריותא איתמא וב"ד דזבין אחריותא איתמי פי' ואי לא משכחי נכסי ליתמי מפסדי לקוחות. ופי' המורה אחריותא איתמי אם נמצאת השדה גזולה או משועבדים לאחר וטרפוה מן הלוקח ונ"ל שאם נמצאת השדה גזולה ול"ל נכסי ליתמי לא מפסדי לקוחות דהוא מקח טעות והדרי זביני ומהדרה אלמנה או ב"ח דפרעו ליה ב"ד מעות ללוקח דאיגלי מילתא שלא ה' מכרה מכר אבל אם טרפה ממנו ב"ח של יתומים אז ודאי מפסיד הלוקח: (פשיטא. פ' ודאי דאחריותו איתמי שהרי הן הנשכרים במכירה זו שפוערים את חובם אלמנה לא איצטריכא ליה למימר כי אצטריך ליה למימר ב"ד סד"א כל דזבין ב"ד אדעתא דניפיק עליה קלא קמ"ל). פי' פשיטא ודאי דאחריותו איתמי היא שהרי הן הנשכרין במכירה זו שפוערים את חובם. ומהדר אלמנה ודאי לא איצטריך לי' למימר כי איצטריך ליה למימר ב"ד סד"א כיון